

Szentes, 1910. augusztus 24. – Budapest, 1983. december 15.

Zsellér szülei saját földjükön kívül néhány hold földet béreltek, s 1933-ig ott is dolgozott. 1933-tól katonai szolgálatot teljesített, közben rádiótávírási képesítést szerzett. 1938-tól önállóan bérelt földön gazdálkodott. 1944. januárban behívták katonának, de december 1-jén megszökött és hazament Szentesre. 1945-ben belépett a Független Kisgazdapártba, részt vett a szentesi földigénylő bizottság munkájában, maga is 10 és fél kat. holdat kapott. Bekerült a városi képviselő-testületbe, 1947-ben megválasztották a helyi termelési bizottság elnökévé. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon a Csongrád és Csanád megyei listán pótképviselő lett, behívására 1948. november 16-án került sor. 1948 tavaszán a Csongrád vármegyei tisztogató bizottság tagja, 1948. október 7-étől az FKGP Politikai Bizottság tagja. 1948 folyamán, mint országos bizottsági tag a Földmunkások és Kisbirtokosok Országos Szövetsége és az Újbirtokosok és Földhözjuttatottak Országos Szövetsége egyesítésének előkészítésében vett részt. 1948. decembertől a Dolgozó Parasztok és Földmunkások Országos Szövetsége központjában főosztályvezető és a DÉFOSZ országos vezetőségi tagja volt. 1948 decemberében pártja delegálta a Magyar Országos Szövetkezeti Központ igazgatóságába, majd 1949 májusától a Szövetkezetek Országos Szövetsége igazgatósági tagja 1971-ig, alelnöke 1963-ig. 1949. május 15-étől 1971. február 10-ig országgyűlési képviselő volt; előbb a Magyar Függetlenségi Népfront, majd a Hazafias Népfront Csongrád megyei listáján, 1967. március 19-én Csongrád megye 8. számú egyéni választókerületéből került be a törvényhozásba. 1949. augusztus 23-ától 1971. május 12-ig az Elnöki Tanács tagja, 1963. március 21-ig a testület elnökhelyettese volt. Az 1950-es években elvégezte a Gazdasági és Műszaki Akadémiát. Ezután az majd az Élelmezésügyi Minisztériumban, majd a Földművelésügyi Minisztériumban töltött be vezető tisztségeket. 1955-től 1967-ig a Halgazdasági Tröszt igazgatója, 1967-től az Állami Gazdaságok Országos Központjának vezérigazgató-helyettese, 1971-ben nyugdíjazták. A DÉFOSZ képviselőjeként 1949. február 1-jétől a Magyar Függetlenségi Népfront Ideiglenes Országos Tanácsa (márciustól a megválasztott Országos Tanács) elnökségének tagja. 1954-ben részt vett a Hazafias Népfront megalakításában, beválasztották az Országos Tanácsba, amelynek 1968-ig tagja maradt.